

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קיד.

מסורת הש"ס

(ב) ע' מ' חולין מ'ל דיי' ק'ן
ספח'ס ז' ר'כומ'ס מ' ע'ז' ז'
חולין מ' ו'צ'ע' כל'א'ס ז'
מ'ד' (ג) ספח'ס ז' ר'כ' ז'
ט' ס'תד'ר'ן ק'י'א' (ג) ק'ד'ש'ן
ט' ס'ת'ר' ז' ר'כ' ק'ק'א' ס'ת'ת'
ז' מ'מ'ר'ה' ז' ר'כ' י'ק'ד' ו'ח'ה'
פ'ר'ש' י'ר'ק' פ'ר'ס' ח'ג'ל' ד'ר'ש'
ר'ק' פ'א' ח'ג'ל' ז'
מ'ת'מ'ס מ' חולין ז' מ'מ'ר'ה' ז'
כ' ס'ת'ת'ס ז' ז'ה' מ'ל'א'
כ' ל'ח'א' ח'ג'ל' ז' ד'ר'ר'ס ז'
(ד) ע'י' כ'ח' מ'מ'ר'ה' ז' ד'ר'ה'
ק'כ'ד' ד'מ'ר'ה' ע'י'א' (ה) ע'י'
מ' ר'כ' מ' ד'ר'ה' מ'ע' ס'ת'ד'ר'ן
ס' ד'ר' ע'י'ר'.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וקמב"י וכו' וי"ל דנפק
דמבא עין לעיל דף סד ע"ב
תוס' ד"ה וקמב"י :

שינויי נוסחאות

[illegible]

טריך למעוטינהו מלהקריב
ואידחו ראויים קרינא צהו
בא למימר הכי אמר קרא
לצא ואחר כך שחטו בחוץ

[illegible]

מאל פתח נפקי אלא בולדות
ר' לרוע קדש כבושין כן
ומחיר בעיהי אס נמן לה
שטור: בלושין (פא). לשון
קין וכן בולדות קדשין יקרב
אלו בולדות במסכת תמורה
ר' שמעון ורבנן במגיר:
הוון דלא מתקבלין ^א יפסא
אלא דלא תעשה: אבנא ^ב ביה
עבר מומן יצא השח
וון כן. כפרי ^ג דרש יה
אל המשכן וקנוס אפורן
פחת כרל הארבעה כשרס
וחילוק אנו מותרין בזה
א: לקרב חובות מלי אלו
שאינן חובה עליה אלו
ע"ז ע שפלו לא הכנתה
אל הירדן עדיין לא נאחם
ש שכתבו וחסלקין: פירוש
יבור: חובות: לא עקריבו.
אין בנחם יבור ע שפלו
לגלל מוסרי ומן הס ע
לא חשון אחס בגלגל
יפידו אלמא מוסרי ומן
ל מוסרי ומן קרית לכו:
מלך

לא מישתרי באילה לא מישתרי
משמע דפסול הגוף חמור
מזו ובפסחים צסוף אלו ד
הגוף קיל אלא הכי קאמר
יו ראויין אבל אותו ואת צס

עַן מִשְׁכַּח לִי
הִרְרָה רַבְעוֹן אֶל
אֶל אֶם אוֹסֵר דְּבַר שְׁאִינוֹ
לִבְאֵת דִּר' יוֹסִי הַגִּלְגִּילִי
מִמֶּמֶן בְּעֵלִים הוּא
בְּה' לְרִבּוֹת קִדְשִׁים
יְבִי יוֹסִי הַגִּלְגִּילִי הַלֶּכֶךְ
הַזֶּה מִקּוּצָה ב' וְעַבְדְּךָ
קִלְיָם אֲתָנָן וּמַחֲדֵר
תִּקְדְּשִׁים קִסְבֵּר יְיָ
שִׁים: בְּעָלֵי מוֹמִין וְכִי
יִרְיִים דָּא תִנָּא בְּעָלֵי
כָּל תּוֹרִין דְּלֹא מֵאִסִּין
לִר' וְאִי תִנָּא תּוֹרִין
וְאִי אַבֵּל בְּעָלֵי מוֹמִין
(א) דְּמוּדָה לְהוּ ר' שְׁ
רִיתִי מִשּׁוּם דְּפִסְלָא
בְּנו דְּפִסְלָא מִעֲלָמָא
הִרְבֵּן: לִר' שְׁ צִרִיכָא:
מָא טַעמָא דִּר' שְׁ
יֵישׁ לְקִישׁ דְּאִמֵּר קִרָּא
נִתְּנָה עוֹשִׂים פֶּה הַיּוֹם
לֹא כִי עֵיילִיתוּ לְאַגְלֵל
וְאִי תִקְרִיב לְהוּ מִשְׁה
הוּא וְקִאֲמֵר לְהוּ מִשְׁה
יִתֵּה לְרִבִּי וְזִרָא אִי חֲבִי

בצמח אמן קדושים לא חיללו
 שמעון לעמיהם דאחר כל מ
 הנקו וגם אין לפרש דשא
 גמנו טפי דאחלו נעפרה
 (ה.) וזכרה לפרש דאחלו
 הקדשן או צדון צמח אמן
 חיללו עליהו קדושים וא"ת ול
 וזגון שפדוס צמח מעצביו
 מערמין (ה.) א"ת א"ת
 כן הקדשן וא"ת דרבי יוחנ
 ועוד מ"ל לאקומה צבחה
 ואחר כן הקדשן (ה.) ח"ל ד
 כהן אמן קדושים הקדשן
 מערמין (ב"י) ד"ק א"ת
 הוה מ"ל למדק כ"י דא"ת נק
 וא"ת צמח אמן אן קדושים
 צמח מ"ל כ"י א"ת וזמרה ל' ה
 (חולין פ.) דמנ המבשרת שפי
 ומפרש צמח (ס:) משום ד
 תהדר קסבר צמח אמן לא
 חיללו קדושים אלא כן לה
 ואח"כ נקט רובא דלפי
 צמח אמן אן קדושים דל
 דאמרין צ"י כל"ס טו
 צלולות וז"ל וכל הפחו
 צדושים ר' ש לומר דא"ת

ד' דתפשינהו קדושת אמן אף
מפסולא דאחי מעלמא כ
ס (דף עב:) נמי אמרין
מוס עובר ותורין שלא הגיע
אין הפסול תלוי בגופו שיו

אים בוודות קדשים. אתן ומחיר לא
לו לרבי יוסי הגלילי דאף על גב
שינן פ' כל האסורין (מורה נ:) לכל נדר
קדשים בהוייתן הן קדושים ד. ואת
למה לי קרא למעוטי הלא חולין

גמורים ניהו ודינם כשאר חולין ליטשת
בחוץ חליטו פדיון לא כצו דאין
קדושה חלה עליהן כלל כמובח
בתמורה בפרק כ"ד מעמידין ודף
כ"ד: דתנן אם זכר עולה ואם נקבה
זכאי שלמים וספיח בגמ' י"ל למימר
אם נקבה זכאי שלמים נקבה מי קדשה
בזכורה ומשני סיפא אחתן לזכמה
הקדש וקמי סיפא ליהר מוטעוטו א
אנדוויגטוס רש"ב אומר אין קדושה
חלה עליהן ומפרש בגמ' (ס"ז ע"ב) משום
דסבר הוי"מין אין קדושים י"א ולין
קדושה חלה דכבר שאין רחא ורחא
א"כ הכא נמי לא חיילא אחתן ומחיר
ובלואס ויואל דופן וי"ל דהא דלמר
רש"ב אין קדושה חלה עליהן היינו
קדושת הגוף (לפדות) קדושת בגדיה
ועבודה כלל קדושת דמים איכא
ליפדות שלא במום ולכן צ"י האי קרא
דלא ממעטי מתחא אהל מועד בקדש י"א
הדק הבית י"א ולמלא דלמר בעמי נחא
אין קדושים חליטו קדושת הגוף נחא
עליהו דתפסמיהו קדושה אדמיה
וא"ת למאן דלמר הוי"מין נמי ימא
מינו נחמא להן קדושת דמים נחמא
להן קדושת הגוף כדלמר בתמורה
בפרק אלו קדשים (דף י"ג ע"ב) גבי
מפרש נקבה לאשם ודוחק לומר
רש"ב י"א סבר לה כר"י ששעון דליח
ליה מינו דלמר תמכר שלא במום
עוד דאין דכרי שמעון חליטו כ"י

[illegible]

גל גב דמעי אמן הן קדושין:
ממירין בפרק קמא (לעיל דף ד.) מה
שפסולו בגופו ישרף מיד דהא בן
זמנן הפסול תלוי בגופו (א) ואם היה
ל' לו שום מיקון דלכולי יומא לא חזי:

עין משפט
נר מצוה

תורה אור השלם

1. נפש כי תחטא ומקלה מעל בידה וכו' בעמיתו בפרקו או בתשוקת יד או בגלל או עשק את עמיתו:
2. לא תעשון ככל אשר אגזרו עינים פה היום איש כל היקר בעיניו:
- דברים יב, ח

מוסף רש"י

[illegible]